

ČESKA REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMENEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci žalobkyně: **PhDr. R. M.**, bytem XXXXX, zastoupené: Mgr. Pavlem Chaloupkem, advokátem, se sídlem Karlovo náměstí 14/292, 120 00 Praha 2, proti žalované: **BONTONFILM a.s.**, IČ 26737493, se sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1 o zaplacení částky **320.000,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 100.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. od 15. 1. 2014 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Pokud žalobkyně požaduje zaplacení dalších 220.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. od 15. 1. 2014 do zaplacení, v této části se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu o zaplacení shora uvedené částky s tím, že je na základě výroku I. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 6. 2003 č.j. 34D 873/2003 - 75 dědičkou absolutních autorských práv autora J. M.. Usnesení nabylo právní moci dne 25. 7. 2003. J. M., nar. xxx, zemřel xxx. Žalobkyně uzavřela dne 31. 7. 2003 smlouvu o zastupování autorských majetkových práv s OSA. V článku V. odst. 10 smlouvy žalobkyně vyhradila pro sebe výkon práv podle článku II. odst. 2 písm. a), b) smlouvy. Žalobkyně je mimo jiné vlastníkem autorských majetkových práv k dílu autora -

písně „Xxx“. Tato píseň byla ve dvou případech použita při výrobě seriálu České televize z roku 2009 „Xxx“, a to konkrétně v prvním díle „Xxx“ a v druhém díle „Xxx“. Česká televize vyrobila v roce 2009 seriál „Xxx xxx“ a píseň v něm použila v souladu s výše uvedeným článkem smlouvy II. odst. 2 písm. a), b), neboť seriál vyrobila pro vlastní užití. Dne 15. 1. 2014 vydala žalovaná seriál „xxx“ na DVD nosičích. Žalovaná při vydání seriálu užila píseň, aniž by práva k jejímu užití vypořádala s žalobkyní. Žalovaná práva k užití písně neměla, neboť práva k písni byla v souladu s uzavřenou smlouvou poskytnuta pouze České televizi jakožto výrobci seriálu „Xxx“, a to pouze pro vlastní užití. Tímto jednáním se žalovaná bezdůvodně obohatila na úkor žalobkyně ve smyslu ust. § 40 odst. 4 zák. č. 121/2001 Sb. o právu autorském, neboť užila píseň při vydání seriálu „Xxx“ na DVD nosičích, aniž by k užití písně měla licenci. Žalobkyně se tudíž domáhá po žalované vydání bezdůvodného obohacení ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výši bezdůvodného obohacení dovozuje ze skutečnosti, že práva k užití písně poskytla na základě smlouvy o poskytnutí svolení a licence ze dne 14. 4. 2014 obchodní společnosti AD WOOD, s. r. o., IČ: 264 84 323 za částku 160.000,- Kč. Žalovaná částka pak odpovídá dvojnásobku této částky. Dne 30. 9. 2014 odeslala žalobkyně žalované prostřednictvím právního zástupce výzvu, ve které vyzvala žalovanou k vydání bezdůvodného obohacení, resp. k jednání o narovnání. Žalovaná však nárok žalobkyně neuznává, proto se žalobkyně obrátila na soud. Požaduje tedy po žalované částku 320.000,- Kč s úrokem z prodlení výši 8,05% ročně ode dne 15. 1. 2014 do zaplacení.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že je společností působící na poli distribuce filmových děl od počátku 90.let. Při distribuci filmových děl na fyzických nosičích žalovaná spolupracuje s řadou renomovaných subjektů, vč. České televize a ve spolupráci s ní realizovala řadu úspěšných projektů, když oblíbené pořady České televize vydala na nosičích zvukově-obrazových záznamů a ty následně distribuovala do maloobchodní sítě. K těmto projektům patří také seriál z roku 2009 „Xxx“. Na užití audiovizuálního díla vyrobeného Českou televizí byla uzavřena mezi žalovanou a Českou televizí řádná licenční smlouva. V souladu s ní uzavřela žalovaná smlouvu o užití hudební složky audiovizuálního díla s OSA a uhradila autorské odměny. V uvedeném seriálu byla užita píseň „Xxx“ autora J. M., a to konkrétně v díle „Xxx“ v délce 27 sekund a v díle „Xxx“ v délce 28 sekund, celkem bylo tedy použito 55 sekund této písně. Minimální garance byla sjednána na 50.000,- Kč, a byla stanovena s ohledem na výnosnost českého maloobchodního trhu s nosiči zvukově-obrazových záznamů. Jedná se defacto o licenční poplatek za celý desetidílný seriál. Na základě licenční smlouvy bylo vydáno 1.500ks nosičů DVD, prodáno bylo 453,- Kč za cenu 321,- Kč (cena od 15. 1. 2014 do 31. 8. 2015), resp. 192,- Kč (od 1. 9. 2015). Jak Česká televize, tak žalovaní nesdílejí názor žalobce, že si žalovaný měl opatřit souhlas žalobkyně, a že měl povinnost se s ní vypořádat. Nedomnívá se, že právo - svolení k synchronizaci autorova hudebního díla do pořadu (audiovizuálního díla), tj. k zařazení zvukového záznamu hudebního díla do pořadu, lze udělovat pouze pro určitý účel (např. pro účely TV vysílání). Zastávají názor, že synchronizace je z povahy věci jednorázový akt, jenž se svou realizací v konkrétním audiovizuálním díle konzumuje. Nedává smysl udělování opětovného svolení k zařazení již jednou zařazeného hudebního díla do pořadů pro různé způsoby užití audiovizuálního díla. Hudební dílo se již jednou oprávněně stalo součástí pořadu, vč. jeho spojení (smíchání) s ostatními součástmi zvukové, resp. též obrazové složky pořadu. Audiovizuální dílo, u něž by bylo nutné pro jednotlivé způsoby užití vždy znovu a znovu sjednávat synchronizační práva, by se stalo prakticky neobchodovatelné. V konečném důsledku by tím utrpěl sám autor, protože i v jeho zájmu je, aby dílo bylo užíváno. Při komerčním užití audiovizuálních děl je třeba vždy nalézt rovnováhu mezi

oprávněnými zájmy autorů, resp. dalších subjektů, jejichž práva jsou chráněna autorským zákonem a jejich jednoduchého obchodního využití.

Právo k synchronizaci autorova hudebního díla do pořadu (audiovizuálního díla), tj. k zařazení, začlenění zvukového záznamu hudebního díla do pořadu, je podle názoru žalovaného, součástí osobnostních, nikoliv majetkových práv autora. Osobnostní autorská práva smrtí autora zanikají. Vzhledem k úmrtí autora daného hudebního díla považuje žalovaný získání svolení k synchronizaci v daném případě za bezpředmětné, neboť dědicům majetkových autorských práv po zemřelém autorovi, oprávněně udělovat svolení k synchronizaci, nepřísluší.

Soud zvažoval vypracování znaleckého posudku, nicméně dospěl k závěru, že vypracování znaleckého posudku by bylo neekonomické.

Soud provedl důkaz usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 6. 2003, č.j. 34D 873/2003 - 75, smlouvou o zastupování autorských majetkových práv ze dne 31. 7. 2003, výtiskem z inzertních stránek žalované, dopisem OSA ze dne 29. 9. 2014 a ze dne 30. 9. 2014, smlouvou o poskytnutí svolení a licence ze dne 14. 4. 2014, licenční smlouvou mezi OSA a žalovaným ze dne 30. 1. 2014, licenční smlouvou uzavřenou mezi Českou televizí a žalovaným ze dne 22. 10. 2013 týkající se synchronizace. Dále byl proveden důkaz smlouvou uzavřenou mezi žalobkyní a společností AD WOOD ze dne 14. 4. 2014.

Provedené důkazy soud hodnotil podle ust. § 132 o. s. ř. podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tvrzení účastníků.

Provedené důkazy soud hodnotil jako věrohodné.

Podle ust. § 40 odst. 4 autorského zákona právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních předpisů zůstává nedotčeno. Místo skutečně ušlého výdělku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládá s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázány následující skutkový děj.

Žalobkyně je dědičkou absolutních autorských práv autora J. M., který se narodil dne xxx a zemřel dne xxx (usnesení OS pro Prahu 4 ze dne 24. 6. 2003 č.j. 34D 873/2003 - 75). Dne 31. 7. 2003 uzavřela žalobkyně smlouvu o zastupování autorských majetkových práv s OSA (obsahem uzavřené smlouvy). Dle článku V. odst. 10 smlouvy si žalobkyně vyhradila pro sebe výkon práv podle článku II. odst. 2 písm. a), b) smlouvy, kde je výslovně uvedeno: článek II. odst. 2 písm. a) stanoví, že „dědic pověřuje podle odst. 1 písm. c) OSA zastupováním při výkonu svých autorských práv při tomto užití, pokud si dědic výkon práv při tomto užití v článku V. odst. 10 smlouvy výslovně nevyhradil. Tato výhrada se nevztahuje na užití díla při výrobě audiovizuálního díla televizním vysílatelem (popř. v koprodukcí s jiným televizním vysílatelem), je-li toto audiovizuální dílo určeno pro vlastní užití (smlouvou o zastupování autorských majetkových práv ze dne 31. 7.

2003). Dále bylo prokázáno, že žalobkyně je vlastníkem mimo jiné autorských majetkových práv k dílu autora písně „Xxx“, a to jak textu, tak hudby. Píseň byla použita při výrobě seriálu České televize z roku 2009 „Xxx“, a to v prvním díle „Xxx“ a v druhém díle „Xxx“ (katalog Detail, DVD video „Xxx xxx“).

Mezi účastníky bylo nesporným, že seriál byl vysílán Českou televizí.

Dopisem OSA právnímu zástupci žalobkyně ze dne 29. 9. 2014 bylo prokázáno, že pokud se žalobkyně obrátila na OSA s požadavkem uzavření dohody o narovnání, neboť jí vznikla škoda způsobená porušením povinnosti OSA, postupovat při vyřizování záležitosti s odbornou péčí, k tomu sděluje, že k uvedenému užití došlo na základě licenční smlouvy uzavřené mezi OSA a Českou televizí, podle které byla Česká televize oprávněna užití díla z repertoáru OSA, mimo jiné při výrobě audiovizuálních děl, přičemž toto oprávnění bylo smluvně vymezeno tak, že tato audiovizuální díla Česká televize mohla a i v současnosti může užit jen pro účely vlastního vysílání. Vzhledem ke smlouvě mezi OSA a klientkou právního zástupce žalobce o zastupování autorských majetkových práv byli oprávněni udělit takové svolení s uvedeným omezením, jeho rozsahu i k užití hudebních děl a zhudebněných textů J. M.. Uvedený postup je plně v souladu se smlouvou uzavřenou mezi OSA a žalobkyní. Ohledně vydání a prodeje seriálu „Xxx“ na DVD nosičích uzavřela s OSA smlouvu firma BONTONFILM a. s. Touto smlouvou OSA poskytl firmě BONTONFILM oprávnění užit hudební díla nositelů práv zastoupených OSA při vydání uvedeného seriálu na 1.500ks DVD nosičů. Smlouva výslovně stanoví, že licence udělena touto smlouvou nezahrnuje souhlas autorů hudebních děl a dalších nositelů práv z užitím jejich děl při výrobě audiovizuálního díla obsaženého na předmětném nosiči (tzv. synchronizace) s tím, že tato práva je nabyvatel licence povinen vypořádat samostatně. Smlouvou uzavřenou mezi Českou televizí a BONTONFILM a. s. - licenční smlouvou - bylo prokázáno, že předmětem smlouvy je úprava vztahů smluvních stran při poskytnutí licence k užití TV seriálu, nebo jeho části či jednotlivých dílů „Xxx“, režie Petr Nikolajev (10 dílů) k užití zvukově-obrazového záznamu AVD a k užití autorských děl a uměleckých výkonů při užití tohoto AVD rozmnožováním, rozšiřováním, pronájmem a půjčováním způsobem v rozsahu a za podmínek sjednaných touto smlouvou. ČT je nositel práv výrobce zvukově-obrazového záznamu a vykonává práva autorská a práva s autorským právem souvisejících. Podle článku II. 1 a) ČT poskytuje touto smlouvou nabyvateli nevýhradní licenci k užití zvukově-obrazového záznamu AVD a podlicence k užití autorských děl a uměleckých výkonů při užití tohoto AVD rozmnožováním, rozšiřováním, pronájmem a půjčováním na zvukově-obrazových nosičích formátu DVD. Oprávnění dle této smlouvy se poskytuje pro licenční území ČR a SR bez množstevního omezení pro licenční dobu ode dne nabytí účinnosti této smlouvy do 31. 12. 2018. ČT se zavazuje zajistit předpis AVD na materiál formát digitální beta CAM, které budou nabyvateli zapůjčeny pro účely zpracování na DVD na dobu dvou měsíců od data dodání. Po uplynutí této doby je nabyvatel povinen digitální beta CAM vrátit ČT. V bodě 2.se nabyvatel se zavazuje za a) uzavřít s OSA nebo přímo s autorem, není-li zastupován OSA smlouvu o užití hudební složky AVD v rozsahu uvedeném v této smlouvě a je zodpovědný za platby veškerých odměn, které je na základě takové smlouvy povinen zaplatit. V případech, kdy ČT není výrobcem zvukového záznamu, zvukové složky, zvukově-obrazového záznamu pořadu, je nabyvatel povinen uzavřít s příslušným vykonavatelem práv smlouvu o poskytnutí licence k užití zvukového záznamu a zaznamenaných uměleckých výkonů v rozsahu uvedeném v této smlouvě a uhradit příp. odměnu, která bude z uzavřené licenční smlouvy vyplývat.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána, co do základu, po právu. V prvé řadě soud má za to, že žalobkyni jako nositelce majetkových autorských práv po zemřelém autorovi oprávnění, udělovat svolení k synchronizaci přísluší. Právo k synchronizaci autorova hudebního díla do pořadu, zařazení zvukového záznamu hudebního díla do pořadu, je dle názoru soudu součástí majetkových práv autora a nikoliv práv osobnostních. Synchronizace neznamená zásah do autorského díla ale pouze užití společně s dalšími díly. Žalovaný měl tudíž získat svolení k synchronizaci v souladu se smlouvou o zastupování autorských majetkových práv ze dne 31. 7. 2003, která byla uzavřena žalobkyní s OSA. V tomto případě OSA uzavřena s žalobkyní smlouvu o zastupování, avšak v článku V. odst. 10 smlouvy si žalobkyně vyhradila pro sebe výkon práv podle článku II. odst. 2 písm. a), b) smlouvy. Článek stanoví, že dědic pověřuje podle odst. 1 písm. c) OSA zastupováním při výkonu svých autorských práv při tomto užití, pokud si dědic výkon práv při tomto užití v článku V. odst. 10 smlouvy výslovně nevyhradil. Tato výhrada se nevztahuje na užití díla při výrobě audiovizuálního díla televizním vysílatelem, popř. v koprodukcí s jiným televizním vysílatelem, je-li toto audiovizuální dílo určeno pro vlastní užití. Z uvedeného vyplývá, že tedy ČT uzavřela smlouvu s OSA, avšak pokud uzavřela žalovaná smlouvu s ČT, jednalo se o chybný postup, když žalobkyně si vyhradila pro sebe výkon práv podle článku II. odst. 2 písm. a), b) smlouvy a souhlasila s tím, aby v souvislosti s tímto výkonem byla zájemcům udělena adresa žalobkyně a telefon. Jedná se o bod X. zvláštní ujednání. Z uvedeného tedy vyplývá, že ČT měla souhlas OSA k výrobě audiovizuálního pořadu, nicméně žalovaná souhlas k synchronizaci neměla. V této věci je synchronizace užitím jednorázovým, a to z toho důvodu, že žalovaná měla ve smlouvě s OSA sjednanou výjimku. Zařazením písně do audiovizuálního díla ČT bylo toto právo ve vztahu k písni vyčerpáno. Tento názor byl podpořen OSA, ta dala souhlas ČT k výrobě audiovizuálního díla televizním vysílatelem. Toto dílo bylo určeno pro vlastní užití, avšak v případě žalované se nejedná o dílo, které je vyrobeno ČT, která píseň užila, a proto v jiném případě nelze píseň užit. Z toho tedy vyplývá, že žalovaná užila dílo žalobkyně neoprávněně, když neměla souhlas k synchronizaci. Pokud žalobkyně požadovala částku 320 000 s tím, že obvyklá odměna by byla 160 000, tato částka je příliš vysoká. Žalobkyně doložila cenu obvyklou smlouvou o výrobě reklamního spotu. Toto nelze jako cenu obvyklou ke srovnání použít, neboť výroba reklamního spotu a jeho další komerční užití je spojeno s propagací výrobku.. podporou prodeje. O takový případ se zde nejedná, kdy se jedná o DVD se seriálem, který vysílala ČT. Soudu je známo z jeho rozhodovací činnosti ve sporech s obdobným předmětem sporu, že cena obvyklá činí v těchto případech 50 000 Kč, za hudbu i text. Tedy bezdůvodné obohacení činí dvojnásobek a to částku 100 000,- Kč. Soud proto rozhodl, jak ve výroku rozsudku shora uvedeno. Pokud žalobkyně požadovala více, soud v této části žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů vychází z ust. § 142, odst 2 o.s.ř. Žalobce měl úspěch pouze částečný soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 10. listopadu 2017

JUDr. Dagmar Stamidisová v. r.
soudkyně

Za správnost:
K.P.